

Súd: Správny súd v Bratislave
Spisová značka: BA-6S/132/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200777
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:SpSBA:2025:1020200777.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a členov senátu doc. JUDr. Mateja Horvata, PhD., a JUDr. Jozefa Timeka v právnej veci žalobcu: Obec Pakostov, Pakostovce 24, 094 07 Pakostov, IČO 00 323 331, právne zastúpeného: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova 20, 040 01 Košice, proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 812 35 Bratislava, za účasti: Alpine Oil and Gas, s. r. o., so sídlom Hodžovo nám. 7283/1A, 811 06 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 36 702 722, v konaní o preskúmanie zákonnosti opatrenia ministra životného prostredia Slovenskej republiky, č. 52250/2016 (6), sp. zn. 7738/2016-9.2 zo dňa 29.09.2016, takto

rozhodol:

- I. Správny súd v Bratislave opatrenie ministra životného prostredia Slovenskej republiky č. 52250/2016 (6), sp. zn. 7738/2016-9.2 zo dňa 29.09.2016 zrušuje a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.
- II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom.
- III. Ďalšiemu účastníkovi súd právo na náhradu trov konania pred správnym súdom a kasačným súdom nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Predmet súdneho prieskumu

1. Predmetom správneho súdneho prieskumu je list ministra životného prostredia sp. zn. 7738/2016 – 9.2, č. 52250/2016 (6) zo dňa 29.09.2016 (ďalej len „napadnuté opatrenie“), ktorým oznámil žalobcovi, že jeho podanie z 30.06.2016 označené ako rozklad podaný voči rozhodnutiu Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej geologickej správy (ďalej len „prvostupňový orgán“), o zmene prieskumného územia a o predĺžení doby platnosti prieskumného územia č. sp. 5019/2016-7.3, č. záznamu 32020/2016 zo dňa 07.06.2016 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), nebolo podané účastníkom administratívneho konania.

II. Priebeh administratívneho konania

2. Prvostupňovým rozhodnutím došlo k zmene – zmenšeniu rozlohy a predĺženiu doby platnosti prieskumného územia „Snina – ropa a horľavý plyn“ (ďalej aj ako „prieskumné územie Snina“), ktoré bolo pôvodne určené rozhodnutím prvostupňového orgánu č. 7674/2006-6.2 zo dňa 18.07.2006, právoplatné dňa 01.08.2006 (ďalej len „pôvodné rozhodnutie“) a ktoré bolo menené a predĺžované ďalšími rozhodnutiami prvostupňového orgánu (konkrétne predĺžené rozhodnutím č. 44509/2010, 999/2010-9.3 zo dňa 26.07.2010 a rozhodnutím č. 34186/2014, 5668/2014-7.3 zo dňa 15.10.2014)

a ostatne zmenené rozhodnutím č. sp. 5668/2014-7.3, č. záznamu 34186/2014 zo dňa 15.07.2014. Držiteľmi prieskumného územia bol ďalší účastník konania v podiele 50 %, spoločnosť A. B. C. D. B. „E.“ A. A., organizačná zložka Bratislava, F. XX, XXX XX G., IČO XX XXX XXX (ďalej len „E.“), v podiele 25% a spoločnosť H. I. G. J., organizačná zložka, G. B. X, XXX XX G., IČO XX XXX XXX (ďalej len „JKX“), v podiele 25 %.

3. Voči prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca rozklad. Žalovaný vybavil rozklad žalobcu v podobe napadnutého opatrenia, v ktorom žalobcovi oznámil, že v dôsledku nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ministerstva životného prostredia č. 6422/2016-9.2 (14/2016 – rozkl.), 39045/2016 (6) zo dňa 13.07.2016, právoplatné 02.08.2016, bol žalobca vylúčený z administratívneho konania ako účastník konania, preto jeho podanie označené ako rozklad nebolo možné vyhodnotiť ako rozklad, pretože nebol podaný účastníkom konania. Aj napriek tomu sa žalovaný v napadnutom opatrení vysporiadal s jednotlivými námietkami uplatnenými žalobcom v podaní označenom ako rozklad (s. 3 až 7 napadnutého opatrenia).

III. Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov konania, konanie na Krajskom súde v Bratislave a konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

III.A Správna žaloba a vyjadrenia účastníkov konania

4. Žalobca sa včas podanou správnu žalobou zo dňa 12.12.2016 domáhal prieskumu napadnutého opatrenia a z dôvodov podľa § 191 ods. 1 písm. c), d), e) a g) zákona č. 161/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) navrhol zrušiť napadnuté opatrenie, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vrátiť vec prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

5. V prvom žalobnom bode uviedol, že napadnuté opatrenie z formálneho hľadiska nemá štruktúru správneho rozhodnutia, no táto skutočnosť nebráni jeho preskúmaniu na základe všeobecnej správnej žaloby. Poukázal pritom na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/18/2011 zo dňa 24.05.2011.

6. V druhom žalobnom bode sa venoval svojej žalobnej legitímácii. Poukázal na viaceré ustanovenia zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov, zákona č. 569/2007 Z. z. o geologických prácach (geologický zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 569/2007 Z. z.“), vyhlášku Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky č. 51/2008 Z. z., ako aj na Aarhaský dohovor a Smernicu Európskeho parlamentu a Rady č. 2011/92/EÚ z 13.12.2011 o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie (ďalej len „smernica 92“). Z ustanovení daných právnych predpisov odvodil, že dotknutá verejnosť má nárok na účinnú účasť na rozhodovacích procesoch, ktoré sa týkajú záležitostí životného prostredia. Členské štáty majú zaistiť dotknutej verejnosti prístup k opravným prostriedkom pred súdom alebo iným nezávislým a nestranným orgánom ustanoveným na základe zákona s cieľom napadnúť vecnú a procesnú zákonnosť akéhokoľvek rozhodnutia, skutku alebo nečinnosti, ktoré sú predmetom ustanovení smernice 92.

7. Z článku 4 ods. 2 smernice 92 a jej prílohy č. 2 odvádza, že hĺbkové vrty, ktorými môžu byť aj skúšobné vrty, podliehajú posúdeniu podľa smernice 92. Žalobcom je pritom obec, ktorej povinnosťou podľa zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení je utvárať a ochraňovať zdravé podmienky a zdravý spôsob života a práce obyvateľov a ochranu životného prostredia. Žalobca sa preto považuje za zainteresovanú verejnosť. Napokon žalobca poukázal aj na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-531/13 a C-240/2009.

8. K podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy uviedol, že návrh na zmenu a predĺženie platnosti prieskumného územia Snina podal ďalší účastník ako poverený zástupca skupiny. Súčasťou návrhu bola listina označená ako Power of Attorney, ktorá bola vypracovaná v anglickom jazyku doplnená textom v českom jazyku, ktorý, okrem toho, že bol nezrozumiteľný, tak aj z neho vyplynulo, že E. a H. splnomocnili p. A. G., ktorý mal byť povereným zástupcom skupiny vo veci týkajúcej sa zmenšenia a predĺženia doby trvania platnosti prieskumného územia Snina. Poverenie na zastupovanie skupiny držiteľov bolo udelené p. A. G., ktorý však nie je a nebol držiteľom prieskumného územia Snina bez ohľadu na jeho vtedajšiu funkciu a postavenie v spoločnosti ďalšieho účastníka. Z geologického zákona však vyplýva, že skupinu objednávateľov zastupuje poverený zástupca, ktorý

je členom skupiny objednávateľov, a to na základe písomného poverenia. Návrh na predĺženie prieskumného územia Snina však neobsahoval ako svoju obligatórnu súčasť písomné poverenie pre člena skupiny držiteľov na zastupovanie skupiny držiteľov. Napriek tomu prvostupňový orgán začal konanie vo veci, hoci konať vo veci možno len na návrh a nie na základe zásady oficiality. Taktiež poukázal aj na zákon č. 270/1995 Z. z. o štátnom jazyku Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 270/1995 Z. z.“). Vo vzťahu k argumentácii prvostupňového orgánu, ktorý uviedol, že v uvedenej veci boli už v roku 2010 predložené splnomocnenia, na základe ktorých bol určený poverený zástupca a že tieto nemali vecné ani časové obmedzenia, a preto akceptovali ďalšieho účastníka v zastúpení p. A. G. ako splnomocneného zástupcu, uviedol, že v spise žalovaného sa žiadne splnomocnenie pre člena skupiny držiteľov prieskumného územia nenachádza.

9. K nesprávnemu právnemu posúdeniu vo veci uviedol, a to s poukazom na zákon č. 569/2007 Z. z., že požiadať o predĺženie doby potrebnej na vykonanie geologických prác môže držiteľ prieskumného územia len raz, pričom predĺženie je vymedzené nevyhnutnosťou doby predĺženia. Prvostupňový orgán mohol predĺžiť dobu len jedenkrát, a to v rámci vydávania rozhodnutia v roku 2010, avšak už nie pri vydávaní prvostupňového rozhodnutia v roku 2016.

10. K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu uviedol, že na prieskumnom území sa nachádzajú biotopy európskeho významu. Predĺženie doby platnosti prieskumného územia znamená, že držiteľ bude vykonávať práce uvedené v projekte geologickej úlohy. Nemožno preto povedať, že rozhodnutie o tom, že držiteľ môže naďalej vykonávať ložiskový geologický prieskum v etape vyhľadávacieho ložiskového prieskumu bez toho, aby tým boli dotknuté záujmy ochrany prírody a krajiny, keďže súčasťou oprávnení z rozhodnutia o predĺžení prieskumného územia je aj vykonávanie hlbinných geologických vrtov. Táto činnosť nebola predmetom posúdenia jej vplyvov, a preto je v rozpore s ustanoveniami smernice 92.

11. K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu v spojení s podstatným porušením ustanovení o konaní ešte ďalej uviedol, že na ministerstvo životného prostredia sa listom zo dňa 04.03.2016 obrátil starosta obce Olka, ktorý poukázal na dva zosuvy pôdy dĺžky 15 metrov a šírky približne 8 metrov, pričom upozornil na to, že tieto zosuvy sú na čele kopca, ktorý sa odtrhol v roku 1977, a žiadal o posúdenie vplyvu činností ďalšieho účastníka na stabilitu katastrálneho územia obce Krivá Olka. Žalobca je toho názoru, že tento podnet bol nepochybne podnetom podľa § 19 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení neskorších predpisov, avšak ministerstvo ho nevybavilo spôsobom predpísaným v tomto zákonom ustanovení a iba skonštatovalo, že mu nie je známa súvislosť medzi zosuvmi pôdy, ktoré boli sledované v roku 1977 s geologickými prácami uskutočňovanými v rámci prieskumného územia.

12. K správnej žalobe sa postupne vyjadrili ďalší účastníci konania, žalovaný, opätovne žalobca a napokon žalovaný. Ďalší účastník konania považoval napadnuté opatrenie za súladné so zákonom, a preto navrhol, aby správny súd žalobu zamietol. Nasledujúce vyjadrenia účastníkov konania, t. j. žalobcu a žalovaného, v zásade kopírovali dôvody podania správnej žaloby v prípade žalobcu, resp. kopírovalo dôvody ktoré uviedol žalovaný vo svojom napadnutom opatrení.

13. Z hľadiska skutkového stavu ešte správny súd podotýka, že z podania žalovaného zo dňa 09.07.2018 vyplynulo, že dňa 18.06.2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zrušení prieskumného územia Snina, ktorým prvostupňový orgán rozhodol na žiadosť držiteľa prieskumného územia o zrušení tohto prieskumného územia. Z toho titulu žalovaný uviedol, že navrhuje, aby správny súd z dôvodu, že odpadol dôvod konania, konanie zastavil alebo aby správnu žalobu ako nedôvodnú v plnom rozsahu zamietol.

III.B Konanie na Krajskom súde v Bratislave

14. Uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/313/2016-256 zo dňa 29.11.2018 (ďalej len „rozhodnutie KS BA“) tento súd konanie o správnej žalobe zastavil. Svoje rozhodnutie krajský súd odôvodnil tým, že v dôsledku vydania rozhodnutia o zrušení prieskumného územia Snina došlo k zániku spôsobilého predmetu súdneho prieskumu. Podľa názoru krajského súdu spôsobilým predmetom prieskumu v správnom súdnictve je len také rozhodnutie orgánu verejnej správy, ktoré zakladá, mení, zrušuje alebo deklaruje práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby, alebo sa jej priamo dotýka. Keďže v čase rozhodovania o správnej žalobe už neexistovalo pôvodné rozhodnutie viažuce sa na prieskumné územie Snina pre držiteľa prieskumného územia,

pretože toto rozhodnutie v priebehu prieskumného konania o zmene pôvodného rozhodnutia bolo zrušené, účinky napadnutého rozhodnutia zanikli, a tak odpadol dôvod na pokračovanie aj v tomto konaní.

III.C Konanie na Najvyššom súde Slovenskej republiky

15. Voči rozhodnutiu KS BA podal žalobca kasačnú sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) rozhodnutím sp. zn. 4Sžk/9/2019 zo dňa 05.05.2020 (ďalej len „rozhodnutie kasačného súdu“) tak, že uznesenie zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom žalobcu a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie aj napriek tomu, že v dôsledku vydania rozhodnutia o zrušení prieskumného územia zaniklo, tak bolo naďalej spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu. Kasačný súd si bol vedomý subsidiarity správneho súdnictva, podľa ktorého správne súdy zásadne neprihliadajú na zmeny právnej úpravy alebo na skutočnosti, ktoré nastali po vydaní preskúmaného rozhodnutia, no dodal, že možnosť prihliadnúť na skutkové, či právne novoty je pripustená, ak ide o výnimočné prípady.

16. Kasačný súd ďalej poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 418/2018 zo dňa 29.01.2019, v ktorom sa uvádza, že „zákon v § 99 písm. g) upravil zastavenie konania, ak odpadol dôvod na pokračovanie v konaní a nejde o prípady ustanovené v písmenách c) a d)... Ako príklad zastavenia konania z dôvodu odpadnutia predmetu prieskumu možno uviesť stratu účinkov preskúmaného rozhodnutia alebo opatrenia, no bez jeho formálneho zrušenia, na základe protestu prokurátora alebo mimoriadneho opravného prostriedku. O takýto prípad pôjde najmä pri faktickej konzumácii týchto účinkov alebo uplynutí lehoty, na ktorú bolo rozhodnutie alebo opatrenie orgánu verejnej správy vydané, resp. pri inom následnom administratívnom postupe... O stratu účinkov rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy v dôsledku uplynutia lehoty pôjde vtedy, ak subjektívne práva vyplývajúce zo žalovaného rozhodnutia alebo opatrenia boli viazané len na určitý čas a jeho uplynutím zanikli bez toho, aby došlo k ich realizácii. Príkladom môže byť rozhodnutie vydané v zmysle § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny. Ak však už dané subjektívne práva boli uplatnené, nemožno ani v dôsledku uplynutia času bez ďalšieho zastaviť správne súdne konanie a odmietnuť súdnu ochranu, pretože jej primárny obsah založený na možnosti zrušenia nezákonného rozhodnutia alebo opatrenia sa tým dostáva do sekundárnej podoby, ktorej podstatou je vytvorenie základu pre náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov“ (Baricová, J., Fečík, M., Števec, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018. s. 553)“.

17. Kasačný súd uviedol, že zmyslom a cieľom aktívnej legitímácie zainteresovanej verejnosti na podanie správnej žaloby je ochrana verejného záujmu pri rozhodovaní vo veciach životného prostredia a nie dosiahnutie konkrétneho prospechu pre nejaký subjekt. To, či verejný záujem v oblasti životného prostredia porušený bol alebo nie, nezaniká tým, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného stratí platnosť. Zrušenie takéhoto rozhodnutia v prípade jeho rozporu s verejným záujmom je bez ohľadu na uplynutie doby jeho platnosti zásadné na ochranu verejného záujmu a je zásadné aj pre účinnú realizáciu práv zainteresovanej verejnosti podľa článku 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru. Rozhodnutie o zrušení prieskumného územia Snina, ktoré bolo vydané po nadobudnutí právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, nepredstavuje takú novú skutočnosť, ktorú by bolo možné považovať za dostatočný dôvod na prelomenie zásady upravenej v § 135 SSP. Bolo potrebné preto prisvedčiť žalobcovi – sťažovateľovi, že napadnuté opatrenie žalovaného približne 1 rok a 10 mesiacov vyvolávalo právne účinky a vyplývali z neho oprávnenia pre držiteľa prieskumného územia, t. j. pre ďalšieho účastníka a spoločnosti E. a H.. Automatické vylúčenie prieskumu takéhoto rozhodnutia by mohlo pre držiteľov predstavovať neadekvátnu výhodu spočívajúcu v nemožnosti preskúmania zákonnosti rozhodnutia o zmene prieskumného územia a postupu pri jeho vydaní. Držitelia prieskumného územia by mohli získavať potrebné informácie o vhodnosti lokality a v prípade zistenia, že v danej lokalite nie je možné uskutočniť ekonomické plány, stačilo by podať návrh na zrušenie prieskumného územia, a to ešte pred rozhodnutím správneho súdu o žalobe a po vyhovení takémuto návrhu by nebola reálna možnosť preskúmať postup správnych orgánov pri vydávaní rozhodnutia o povolení prieskumného územia. Zároveň by bolo znemožnené skúmať, či iný verejný záujem neprevyšoval záujem na ustanovení prieskumného územia a tiež či správne orgány nevybočili z medzí správneho uváženia. Nie je verejným záujmom v oblasti životného prostredia, aby po takmer dvoch rokoch, odkedy napadnuté rozhodnutie žalovaného vyvolávalo právne účinky, nebol vykonaný prieskum zákonnosti tohto rozhodnutia súdom.

Verejný záujem v oblasti životného prostredia nemožno obmedziť na okolnosť, že v čase rozhodovania súdom už napadnuté rozhodnutie žalovaného nevyvolávalo právne účinky, pretože by sa tým odoprela ochrana verejnému záujmu za obdobie, kedy mohol byť tento verejný záujem porušovaný prípadným nezákonným rozhodnutím a jeho účinkami.

18. Kasačný súd preto zaviazal správny súd, aby v ďalšom konaní preskúmal zákonnosť napadnutého opatrenia žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie, a to v súlade s vyššie spomenutým názorom kasačného súdu vrátane vysporiadania sa s námietkami sťažovateľa ohľadom vplyvu rozhodnutia o jeho vylúčení z konania na preskúmanie zákonnosti napadnutého opatrenia žalovaného o jeho zmene.

IV. Relevantná právna úprava

19. Podľa § 2 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov životným prostredím je všetko, čo vytvára prirodzené podmienky existencie organizmov včítane človeka a je predpokladom ich ďalšieho vývoja. Jeho zložkami sú najmä ovzdušie, voda, horniny, pôda, organizmy.

20. Podľa § 9 zákona č. 17/1992 Zb. o životnom prostredí v znení neskorších predpisov ochrana životného prostredia zahŕňa činnosti, ktorými sa predchádza znečisťovaniu alebo poškodzovaniu životného prostredia alebo sa toto znečisťovanie alebo poškodzovanie obmedzuje a odstraňuje. Zahŕňa ochranu jeho jednotlivých zložiek, alebo konkrétnych ekosystémov a ich vzájomných väzieb, ale aj ochranu životného prostredia ako celku.

21. Podľa § 22 ods. 1 zákona č. 569/2007 Z. z. prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh fyzickej osoby-podnikateľa alebo právnickej osoby, ktorá je objednávateľom (ďalej len „držiteľ prieskumného územia“), sa môže táto lehota predĺžiť o ďalšie štyri roky, opätovne o ďalšie dva roky, a ak určená lehota nepostačuje na dokončenie dotknutej činnosti, môže byť na návrh držiteľa prieskumného územia predĺžená o lehotu, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác. O predĺženie je potrebné požiadať najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty.

22. Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 569/2007 Z. z. ministerstvo určuje oblasti, v ktorých možno vykonávať ložiskový geologický prieskum na ropu a horľavý zemný plyn a oblasti, v ktorých možno vykonávať ložiskový geologický prieskum prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia. Určené oblasti zverejňuje ministerstvo na svojom webovom sídle.

23. Podľa § 24 ods. 8 zákona č. 569/2007 Z. z. prieskumné územie určí ministerstvo na dobu požadovanú objednávateľom a potrebnú na vykonanie geologických prác a pre územie, ktoré nepresahuje rozlohu odôvodnenú najvhodnejším výkonom geologických prác z technického a ekonomického hľadiska. Ak určená lehota nepostačuje na dokončenie činností, môže byť na návrh držiteľa prieskumného územia predĺžená o dobu, ktorá je nevyhnutne potrebná na dokončenie geologických prác. O predĺženie doby treba požiadať najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty. Na určenie prieskumného územia sa nevzťahuje § 22 ods. 2.

24. Podľa § 20 ods. 1 zákona č. 313/1999 Z. z. o geologických prácach a o štátnej geologickej správe (geologický zákon) v znení neskorších predpisov prieskumné územie určí ministerstvo najviac na štyri roky; na návrh držiteľa prieskumného územia sa môže táto lehota predĺžiť až o ďalšie štyri roky a opätovne najviac o ďalšie dva roky. O predĺženie treba požiadať najmenej tri mesiace pred uplynutím lehoty.

25. Podľa § 24 ods. 10 zákona č. 569/2007 Z. z. prieskumné územie na ložiskový geologický prieskum na ropu a horľavý zemný plyn a prírodných horninových štruktúr a podzemných priestorov na účely trvalého ukladania oxidu uhličitého do geologického prostredia možno určiť aj skupine objednávateľov, ktorí spoločne financujú geologické práce na určenom prieskumnom území. Skupinu objednávateľov zastupuje poverený zástupca, ktorý je členom skupiny objednávateľov, na základe písomného poverenia.

26. Podľa § 24 ods. 12 zákona č. 569/2007 Z. z. písomné poverenie podľa odseku 9 a prieskumný podiel podľa odseku 10 sú súčasťou návrhu na určenie prieskumného územia a rozhodnutia o určení prieskumného územia.

27. Podľa § 3 ods. 4 zákona č. 270/1995 Z. z. fyzická osoba a právnická osoba v úradnom styku s orgánom podľa odseku 1 a v úradnom styku s právnickou osobou podľa odseku 1 používa štátny jazyk, ak tento zákon, osobitný predpis alebo medzinárodná zmluva, ktorá bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, neustanovuje inak. Osoba, ktorej materinským jazykom je jazyk spĺňajúci požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka, môže v úradnom styku s orgánom podľa odseku 1 a v úradnom styku s právnickou osobou podľa odseku 1 používať svoj materinský jazyk. Orgány a právnické osoby podľa odseku 1 sú povinné prijať listinu v jazyku spĺňajúcom požiadavku základnej zrozumiteľnosti z hľadiska štátneho jazyka, ak ide o listinu vydanú alebo overenú príslušnými orgánmi Českej republiky.

28. Podľa § 3 písm. c) SSP na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

29. Podľa § 42 ods. 1 písm. a) SSP ak má zainteresovaná verejnosť alebo dotknutá verejnosť (ďalej len „zainteresovaná verejnosť“) právo podľa osobitného predpisu na účasť v administratívnom konaní vo veciach životného prostredia, je oprávnená podať správnu žalobu podľa § 6 ods. 2 písm. a).

30. Podľa čl. 2 ods. 5 Aarhuského dohovoru „zainteresovaná verejnosť“ znamená verejnosť, ktorá je alebo by mohla byť ovplyvnená rozhodovacím procesom týkajúcim sa životného prostredia alebo sa o tento proces zaujíma; pre potreby tejto definície sa mimovládne organizácie podporujúce ochranu životného prostredia a spĺňajúce všetky požiadavky vnútroštátneho práva považujú za zaujímavé sa o rozhodovací proces.

31. Podľa čl. 9 ods. 3 Aarhuského dohovoru navyše bez toho, aby boli dotknuté procesy preskúmania uvedené v odsekoch 1 a 2, každá Strana zabezpečí, ak sú splnené podmienky uvedené v jej vnútroštátnom práve, ak sú nejaké, aby členovia verejnosti mali prístup k správne alebo súdne konaniu umožňujúcemu napadnutie úkonov a opomenutí súkromných osôb a orgánov verejnej moci, ktoré sú v rozpore s jej vnútroštátnym právom v oblasti životného prostredia.

32. Podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

33. Podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu

V. Právne hodnotenie správneho súdu

34. Správna žaloba žalobcu bola pôvodne podaná na Krajskom súde v Bratislave, kde jej bola pridelená sp. zn. 6S/313/2016. Následne po vrátení veci kasačným súdom bola vec vedená pod sp. zn. 6S/132/2020.

35. Zákonom č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 151/2022 Z. z.“) bol, okrem iného, zriadený aj Správny súd v Bratislave, ktorý začal svoju činnosť dňa 01.06.2023. Podľa § 3 písm. b) zákona č. 151/2022 Z. z. ak § 4 ods. 1 neustanovuje inak, výkon súdnictva prechádza od 1. júna 2023 z krajských súdov na správne súdy vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna daná právomoc správnych súdov, a to z Krajského súdu v Bratislave, Krajského súdu v Nitre a Krajského súdu v Trnave na Správny súd v Bratislave. Predmetná právna vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy vedená na Správnom súde v Bratislave pod sp. zn. BA-6S/132/2020 a zároveň v súlade s Rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2024 v znení

Dodatku č. 7 bola náhodným výberom pridelená na konanie a rozhodovanie do senátu 9S Správneho súdu v Bratislave.

36. Správny súd v Bratislave ako vecne a miestne príslušný správny súd (§ 10, § 13 ods. 1 SSP) preskúmal žalobou napadnuté opatrenie, vrátane postupu v administratívnom konaní v rozsahu žalobných bodov tak, ako vyplývali z obsahu žaloby (§ 134 ods. 1 SSP, § 134 ods. 2 SSP a contrario) a v rozsahu právne záväzného názoru kasačného súdu (§ 469 SSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, keď je napadnuté opatrenie žalovaného zaťažené vadou nezákonnosti podľa § 191 ods. 1 písm. c) a f) SSP.

37. O žalobe rozhodol správny súd bez nariadenia pojednávania rozsudkom podľa § 107 ods. 2 SSP, keďže žalobca ani žalovaný netrvali na nariadení pojednávania, resp. žalobca podaním z 20.10.2020 a žalovaný podaním z 26.10.2020 súhlasili s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania. Termín verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený najmenej päť dní vopred na úradnej tabuli správneho súdu a na webovom sídle súdu a rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 11.04.2025 (§ 137 ods. 4 SSP). Z dôvodu neprítomnosti predsedníčky senátu 9S JUDr. Iny Šingliarovej, v súlade s rozvrhom práce Správneho súdu v Bratislave na rok 2025 konal a rozhodoval vo veci senát 9S so zastupujúcou predsedníčkou senátu 2S JUDr. Jeannette Hajdinovou.

38. V prvom rade sa správny súd musel vysporiadať s otázkou, či napadnuté opatrenie je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu. V tejto súvislosti: „ústavný súd zdôraznil, že nie je podstatné to, ako je príslušný (individuálny) právny akt formálne označený (rozhodnutie, opatrenie, oznámenie, vyjadrenie a pod.), ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva, a zakladá im priamo alebo aj sprostredkované práva alebo povinnosti“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 91/2016). „Opatrenie vo verejnej správe je špecifickou, pozitívne bližšie nevymedzenou, formou činnosti verejnej správy. Zo súvislostí, v ktorých toto označenie platná právna úprava používa možno dôvodiť, že ide spravidla o akt, resp. akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú ani povahu správnych rozhodnutí, ani všeobecne záväzných nariadení“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/271/2015).

39. Vychádzajúc z doktrínálnych záverov (bližšie pozri FEČÍK, M. § 3. In: BARICOVÁ, J., FEČÍK, M., ŠTEVČEK, M., FILOVÁ, A. a kol. Správny súdny poriadok. 1. vydanie. Bratislava: C. H. Beck, 2018, s. 36) možno o opatrení hovoriť vtedy, ak sú naplnené podmienky: a) procesu jeho prijatia, b) formy, c) právnych účinkov. Ad a) Opatrenie musí byť výsledkom administratívneho konania. O tom, že napadnuté opatrenie bolo výsledkom administratívneho konania, nemá správny súd pochybnosti, keďže jeho vydanie bolo výsledkom prebiehajúceho administratívneho konania podľa zákona č. 569/2007 Z. z., na ktoré sa subsidiárne vzťahuje zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „SP“) (§ 41 ods. 1 zákona č. 569/2007 Z. z.). Ad b) Pokiaľ ide o formu, za opatrenia sa budú považovať také individuálne správne akty orgánu verejnej správy, ktoré nie sú pomenované alebo považované za rozhodnutie. Z daného dôvodu preto môžu mať rôznorodú formu a štruktúru. Napadnuté opatrenie má podobu listu ministra životného prostredia, ktorá je adresovaná individuálne vymedzenému subjektu (žalobcovi), pričom nemá názov a ani štruktúru rozhodnutia, kde požiadavky na štruktúru a obsah rozhodnutia sú kladené § 46 a 47 SP (výrok, odôvodnenie a poučenie). Napadnuté opatrenie tak spĺňa podmienku formy. Ad c) Právny dôsledok opatrenia môže spočívať vo vzniku nejakého stavu alebo jeho autoritatívnej deklarácii. Pri nevyhovujúcich opatreniach je ich právnym následkom nemožnosť navrhovateľa participovať na právnom stave spojenom s vykonaním predmetného opatrenia. Napadnuté opatrenie uvedené napíňa, pretože ním bolo žalobcovi oznámené, že ním podaný rozklad sa nemôže považovať za rozklad, pretože nebol podaný oprávneným subjektom (účastníkom administratívneho konania), a teda nebol ako rozklad vybavený v administratívnom konaní.

40. Nad to správny súd ešte uvádza, že „v zmysle nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky i rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (pozri napr. nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 22. januára 2009 sp. zn. I. ÚS 354/08-50, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. apríla 2002 sp. zn. 6Sž/196/01) môžu byť predmetom preskúmania súdom i rozhodnutia orgánov verejnej správy, ktoré nemajú formálne náležitosti, ak sa dotýkajú alebo ak sa môžu dotknúť práv a právom chránených záujmov fyzických alebo právnických osôb. Súdna prax zatiaľ ustálila, že rozhodnutím správneho orgánu je každé rozhodnutie, ktorým sa zakladajú, menia, rušia alebo ktorým môžu byť priamo dotknuté práva a povinnosti právnických osôb a fyzických osôb. Za spôsobilý predmet

súdneho prieskumu sa považujú aj listy s charakterom rozhodnutia vydané príslušným orgánom verejnej správy ako právnoaplikačné akty správnych orgánov uvedené v cit. § 3 ods. 6 správneho poriadku“ (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Sžo/18/2011).

41. Vychádzajúc z daných úvah, doktrinálnych názorov, súdnej judikatúry a vzájomných súvislostí medzi nimi, dospel správny súd k záveru, že žalobou napadnutý akt orgánu verejnej správy je opatrením, ktoré je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu (§ 3 písm. c/ SSP).

42. Následne na to mohol správny súd skúmať, či žalobca mal postavenie účastníka konania v administratívnom konaní. Ide o základný žalobný bod, od ktorého sa odvíjajú aj zvyšné žalobné body. Správny súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že už aj ohľadne vlastnej rozhodovacej činnosti dospel k záveru, že žalobca bol účastníkom administratívneho konania. Správny súd tu preto v plnej miere odkazuje na rozhodnutie Správneho súdu v Bratislave č. k. 4S/130/2024-399 zo dňa 12.03.2025, kde tento súd poukázal na to, že „Krajský súd v Bratislave už opakovane rozhodol v obdobných právnych veciach, správny súd v prejednávanej veci poukazuje na právne závery vyslovené vo vecne súvisiacich rozhodnutiach, predovšetkým v konaní sp. zn. 6S/6/2021 zo dňa 21.11.2019 (následne potvrdené rozhodnutím kasačného súdu sp. zn. 1Sžk/20/2020 zo dňa 16.02.2022) a sp. zn. 6S/211/2016, zo dňa 24.06.2021, sp. zn. 2S/181/2018 zo dňa 16.02.2022. V uvedených prípadoch išlo o preskúmanie rozhodnutí vydaných v rovnakom druhu správneho konania, i keď nešlo o totožný charakter žalobcu (Lesoochránárske zoskupenie VLK, AROPANE, občianske združenie). Krajský súd v Bratislave rozsudkom sp. zn. 6S/131/2020 zo dňa 20.10.2022 rozhodoval aj vo veci rovnakých účastníkov konania v spore týkajúcom sa vylúčenia žalobcu zo správneho konania, v ktorom žalovaný rozhodol o vylúčení žalobcu zo správneho konania opredĺžení doby platnosti a zmeny prieskumného územia „Medzilaborce – ropa a horľavý zemný plyn.“ Najvyšší správny súd Slovenskej republiky rozsudkom sp. zn. 3Svk/32/2022 zo dňa 30.01.2025 kasačnú sťažnosť žalovaného voči uvedenému rozsudku zamietol“ (bod 26 odôvodnenia rozhodnutia Správneho súdu v Bratislave č. k. 4S/130/2024-399 zo dňa 12.03.2025).

43. Správny súd v Bratislave rozhodnutím č. k. 4S/130/2024-399 zo dňa 12.03.2025 na základe odôvodnenia poskytnutého v bodoch 27 a 28 dospel k záveru, že zo žalobných bodov vyplývalo, že žalobca sa účasti v správnom konaní domáhal predovšetkým s ohľadom na verejný záujem na ochrane životného prostredia a s poukazom na aplikáciu Aarhuského dohovoru a Smerníc Európskej únie. Správny súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcu a na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru o dôvodnosti žaloby, zrušil podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP napadnuté rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie, a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (bod 29 odôvodnenia rozhodnutia Správneho súdu v Bratislave č. k. 4S/130/2024-399 zo dňa 12.03.2025).

44. Správny súd tak v prejednávanej veci nemá pochybnosti o tom, že žalobca mal byť účastníkom administratívneho konania.

45. Vo vzťahu k žalobnému bodu vymedzenému v bode 7 tohto rozsudku, ktorý sa týka posúdenia, či hĺbkové vrtý, ktorými môžu byť aj skúšobné vrtý, podliehajú posúdeniu podľa smernice 92 správny súd uvádza, že žalobca ako zainteresovaná verejnosť, ktorého jedným z poslání je aj ochrana verejného záujmu pri rozhodovaní vo veciach životného prostredia a nie dosiahnutie konkrétneho prospechu pre nejaký subjekt predstavujúci zainteresovanú verejnosť, by mať byť v prvom rade akceptovaný ako účastník predmetného administratívneho konania, pretože je možné predpokladať, že jeho účasť v takomto konaní prispeje k naplneniu legitímneho cieľa – zabezpečeniu účasti verejnosti na prijímaní rozhodnutí týkajúcich sa životného prostredia a hájenie oprávnených záujmov na jeho ochrane. Účastníctvo žalobcu v konaní zabezpečí jeho kvalifikovanú informovanosť ohľadne plánovaných prác v rámci tejto etapy a následne aj možnosť kvalifikovane namietat' a vyjadrovať sa k nemu. K skutočnostiam, ktoré žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol na podporu tvrdení, že v danom konaní nebude dochádzať k ohrozeniu ani ovplyvňovaniu životného prostredia, že tie budú podstatné až v samotnom konaní, kde by žalobca mal mať plnú možnosť riadne sa ho zúčastniť a na ne reagovať, správny súd uvádza, že konanie o určení, zmenu (zmenšenie) prieskumného územia ako takého, vrátane konania o predĺžení doby platnosti prieskumného územia, napriek tomu, že v ďalších štádiách bude prípadne zahŕňať aj možné posudzovanie jeho vplyvov na životné prostredie, je konaním s veľkým potenciálom zásahu do životného prostredia v každom štádiu a ako také musí byť verejnosti prístupné v akomkoľvek štádiu.

46. Vo vzťahu k námietke týkajúcej sa návrhu na zmenu a predĺženie platnosti prieskumného územia Snina správny súd uvádza, že je v prvom rade povinnosťou správneho orgánu, aby priebežne počas celého administratívneho konania skúmal, či sú naplnené hmotnoprávne i procesnoprávne podmienky konania, ku ktorým možno zaradiť aj to, či je návrh podaný oprávneným subjektom, resp. podaný subjektom, ktorý je oprávnený zaň konať. Vo vzťahu k predloženej plnej moci treba uviesť, že sa správny súd stotožnil s argumentáciou žalovaného, že jej predloženie v českom jazyku treba považovať za predloženie, ktoré je v súlade s ustanoveniami zákona č. 270/1995 Z. z. (§ 3 ods. 4). SP vo svojich ustanoveniach zásadne nepredpokladá predloženie splnomocnenia, ktoré by bolo úradne preložené, či úradne overené. Plnú moc treba chápať ako súkromnoprávny úkon medzi splnomocniteľom a splnomocnencom, pričom je ich zodpovednosťou, aby sa dohodli na riadnom vymedzení predmetu ich plnej moci (splnomocnenia a jeho rozsahu, a to vrátane jazykových mutácií plnej moci). Správny orgán do tohto procesu nijak nevstupuje. Úlohou správneho orgánu je v konaní následne na to konať s tým subjektom a v takom rozsahu, ako vyplýva z plnej moci. Ak aj preto plná moc v českom jazyku nekorešpondovala s anglickým znením, pričom však žalobca nijak nekonkretizoval, v čom by táto diskrepancia mala spočívať, bolo úlohou správneho orgánu postupovať v konaní tak, ako mu vyplývalo zo znenia, ktoré napĺňa zmysel a účel zákona č. 270/1995 Z. z. Prípadné vykonanie úkonov nad rozsah plnej moci, ktoré by identifikovali medzi sebou splnomocnenec a splnomocniteľ, zásadne zakladajú zodpovednostné vzťahy medzi nimi a nie vo vzťahu k správne mu orgánu.

47. Správny súd sa v tejto súvislosti tiež stotožnil s odôvodnením žalovaného, podľa ktorého návrh síce nebol podaný skupinou objednávateľov, ktorú zastupoval poverený zástupca a ktorý je členom objednávateľov, ale priamo osoba splnomocnená na konanie v mene ďalšieho účastníka, no toto pochybenie bolo len procesnoprávneho charakteru. Podľa názoru správneho súdu mali E. a H. možnosť napadnúť nesprávne podanie návrhu v procese administratívneho konania, čo však nevyužili.

48. Na strane druhej však správny súd poukazuje na to, že pokiaľ žalovaný odvodil možnosť konania p. A. G. už od plnomocnenstiev a určenia povereného zástupcu skupiny pre všetkých ďalších účastníkov konania od poverenia z roku 2010, potom táto listina mala byť súčasťou administratívneho spisu k prejedávanej veci. Správny súd takúto listinu v administratívnom spise nenašiel. Preto je tu daný dôvod na postup podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP, podľa ktorého správny súd rozsudkom zruší napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy alebo opatrenie orgánu verejnej správy, ak skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia, je v rozpore s administratívnymi spismi alebo v nich nemá oporu.

49. Vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia, podľa ktorej bolo možné predĺžiť dobu potrebnú na vykonanie geologických prác, správny súd uvádza, že s týmto žalobným bodom sa nestotožňuje. Ak by došlo k akceptácii výkladu uplatnenému žalobcom, potom by možnosť opätovného predlžovania doby povolenia bola možná len v takom prípade, ak by text právnej normy priamo upravil podanie nielen návrhu, ale aj podanie opätovného návrhu. Z povahy veci je zrejmé, že aj opätovný návrh o ďalšie predĺženie doby platnosti povolenia je vo svojej podstate návrhom na predĺženie tejto doby, pričom zákon č. 569/2007 Z. z. nijakým spôsobom neobmedzuje súkromné osoby v tom, že by žiadosť mohli podať len jedenkrát.

50. K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu týkajúceho sa skutočnosti, že na prieskumnom území Snina sa nachádzajú biotopy európskeho významu (NATURA 2000) (bod 10 odôvodnenia tohto rozhodnutia) správny súd uvádza, že súčasťou administratívneho spisu je aj vyjadrenie Okresného úradu Prešov, odboru starostlivosti o životné prostredie, č. s. OU-PO-OSZP1-2016/016039-4/KM zo dňa 19.04.2016, kde sa tento orgán vyjadril tak, že pre zredukované prieskumné územie Snina platí prvý stupeň územnej ochrany. Východná časť územia zasahuje do Chráneného vtáčieho územia SKCHVU011 Laborecká vrchovina, ktorý je súčasťou európskej sústavy chránených území – Natura 2000 (vyhlásené vyhláškou ministerstva životného prostredia č. 438/2009 Z. z.). V prieskumnom území sa nachádzajú lesné biotopy európskeho významu, nelesné biotopy európskeho významu, ako aj biotopy chránených druhov rastlín a živočíchov. Okresný úrad Prešov skonštatoval, že k vydaniu rozhodnutia o predĺžení platnosti prieskumného územia Snina nemá námietky, pričom tiež aj uviedol, že toto vyjadrenie nenahrádza iné vyjadrenia alebo rozhodnutia potrebné podľa zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov, ako ani vyjadrenia, súhlasy alebo rozhodnutia potrebné podľa iných právnych noriem. Správny súd má tak za to, že tento žalobný bod nemá oporu v zistenom skutkovom stave a nemožno mu prisvedčiť.

51. K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu v súvislosti so zosuvom pôdy z roku 1977 (bod 11 tohto rozhodnutia) správny súd uvádza, že mu nie je zrejmé, ako zosuv pôdy z roku 1977 má vplyv na posúdenie zmenšenia prieskumného územia Snina a predĺženia doby jeho platnosti v roku 2016, pričom túto súvislosť bližšie nevymedzil žalobca ani vo svojej žalobe.

52. Záverom tak správny súd uvádza, že je toho názoru, že v konaní pred žalovaným došlo k porušeniu práva verejnosti na účasť na konaní v oblasti ochrany životného prostredia tým, že žalovaný nerozhodol o opravnom prostriedku žalobcu ako účastníka administratívneho konania v súlade so zákonom. Napadnuté opatrenie je spôsobilým predmetom správneho súdneho prieskumu, a to aj napriek skutočnosti, že dňa 18.06.2018 nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o zrušení prieskumného územia Snina, ktorým prvostupňový orgán rozhodol na žiadosť držiteľa prieskumného územia (t. j. ďalšieho účastníka, spoločnosti E. a H.) o zrušení tohto prieskumného územia. Rozhodnutie o predĺžení doby platnosti takmer dva roky vyvolávalo právne účinky a vyplývali z neho oprávnenia pre držiteľa prieskumného územia, je preto v súlade s verejným záujmom, aby správny súd preskúmal napadnuté opatrenie, ktorým sa znemožnila účasť žalobcu na konaní o zmene prieskumného územia Snina a predĺžení doby jeho platnosti.

53. V súvislosti so správnym súdnym prieskumom správny súd zistil, že spoločnosť E. a spoločnosť H. mali v rozhodnutí KS BA postavenie ďalšieho účastníka v 2/ a 3/ rade. Správny súd zistil, že spoločnosť E. je odo dňa 29.01.2022 dobrovoľne vymazaná z obchodného registra a spoločnosť H. je taktiež dobrovoľne vymazaná z obchodného registra, a to odo dňa 21.03.2019, obe bez právnych nástupcov. Z daného dôvodu neboli tieto spoločnosti uvedené v záhlaví rozsudku správneho súdu a správny súd s nimi odo dňa ich výmazu z obchodného registra nekonal.

54. Vychádzajúc z uvedených skutočností a citovaných právnych predpisov správny súd dospel k záveru, že napadnuté opatrenie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci a zároveň skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého opatrenia, nemá oporu v administratívnom spise, a preto sú tu dané dôvody na zrušenie napadnutého opatrenia podľa § 191 ods. 1 písm. c) a f) SSP. Správny súd v Bratislave pristúpil k zrušeniu len napadnutého opatrenia a nie aj k zrušeniu prvostupňového rozhodnutia, ako to navrhol žalobca, a to z dôvodu, že prvostupňové rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-5S/8/2020-283 zo dňa 21.02.2024, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 08.07.2024.

55. V ďalšom konaní bude žalovaný postupovať v súlade s právnym názorom správneho súdu vysloveným v tomto rozsudku a vyhodnotí rozklad žalobcu ako riadny opravný prostriedok účastníka administratívneho konania a rozhodne o ňom. Orgán verejnej správy je právnym názorom, ktorý vyslovil správny súd v zrušujúcom rozsudku, právne viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

56. O náhrade trov konania rozhodol správny súd podľa § 167 ods. 1 SSP, na základe ktorého priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

57. O trovách ďalšieho účastníka konania rozhodol správny súd tak, že mu nepriznal náhradu trov konania podľa § 169 SSP, pretože neboli splnené zákonné podmienky na priznanie náhrady trov pre tohto účastníka konania. Ďalšiemu účastníkovi konania nebola v konaní uložená žiadna povinnosť, s ktorej plnením by mu vznikli trovy konania.

58. Toto rozhodnutie senát Správneho súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote jedného mesiaca od jeho doručenia, na Správny súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ podľa § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).